

ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑ.

Εντός Δραχ. 22.
Εκτός 26.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Διά τας Διατριβάς τὸν σίχ. λ. 25
Διά τὰ Δικαστικά τὸν σίχ. λ. 15
Διά τὰς Εἰδοποιήσεις . . Δρ. 6.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΕΡΜΟΥΠΟΛΙΣ, τῆ 7 Δεκεμβρίου 1857

ΕΓΧΩΡΙΑ.

Αποφυγόντες νὰ μετάσχωμεν τῶν Τερεμιάδων καὶ τῶν ἀκαίρων δημοκοπιῶν, ὅσαι διὰ τῆς Ἐνώσεως ἐδημοσιεύθησαν ἐπὶ τῆς γνωστῆς ὑποθέσεως τοῦ Ἀργυροκαστρίτου, καὶ εὐλόγως δυσπιστήσαντες εἰς τὸν μέγαν ζῆλον καὶ τὸν διακηρυττόμενον πατριωτισμὸν τινῶν ἐκ τῶν ἀναλαβόντων τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κατηγορουμένου, ἐξυβρίσθημεν ὑπὸ τῶν ἀυθεντικῶς ἀπαιτούντων νὰ σέβηται ὁ Κόσμος τὰς νομικὰς αὐτῶν πεποιθήσεις, καὶ τυφλοὶ ὄμμασι νὰ παραδέχηται ὅ,τι ἂν αὐτοὶ ὡς ἀπὸ τρίποδος θεσπιωθῶσιν. Ἀλλ' οὐχ ἤττον ἐνομίσαμεν ἴδιον παντὸς φρονίμου ἀνθρώπου νὰ μὴ παραδεχθῆ ἀνεξετάστως, ὅτι ἀνώτεροι τῆς Κυβερνήσεως Ἰπάλ्लηλοι, ἐγγράσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Πατριδος, καὶ μέχρι τοῦδε διακριθέντες διὰ τὴν πιστὴν αὐτῶν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν μετὰ συνέσεως καὶ ἐπιστημονικῆς ἱκανότητος ἐρμηνείαν τῶν διοικητικῶν καὶ δικαστικῶν Νόμων, καὶ διὰ τοῦτο δικαίως προαχθέντες εἰς τὰς ὑψηλὰς βαθμίδας τῆς διοικητικῆς καὶ δικαστικῆς ὑπηρεσίας, ἀνθρώποι λέγομεν τοιοῦτοι ἐπελάθοντο ἐν μιᾷ στιγμῇ (ὡς διῆχουρίζοντο εἰ περὶ τὴν Ἐνωσιν) ὄλου τοῦ παρελθόντος αὐτῶν, κατεφρόνησαν τῶν πρὸς τὴν Πατρίδα ἱερῶν καθηκόντων, καὶ ἐσχέθησαν ὑπὲρ τῆς τιμῆς καὶ τῶν συμφερόντων τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς μᾶλλον ἢ τῆς ἑαυτῶν Πατρίδος. Τολμηρὰν καὶ ἀποτρόπαιον ἐθεωρήσαμεν τὴν τοιαύτην ἰδέαν, καὶ λίαν πομπώδη τὴν πρώτην περὶ τῶν ἐνταῦθα γεγονότων ἐκθέσιν· διότι οὔτε ταραχὴν οὐδεμίαν εἶδομεν ἡμεῖς ἐγερθεῖσαν, ὡς ἐλέχθη, οὔτε λειποθυμίας καὶ συγκινήσεις τῶν γειτόνων τοῦ Ἀργυροκαστρίτου, οὔτε τὸν θρυλλούμενον τοῦτον δημότην Ἐρμουπόλεως ἠδυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν ὡς τοιοῦτον, ἀφοῦ οὐδέποτε ἐνεγράφη εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ δήμου, ὡς ἡμεῖς ἐπληροφόρηθημεν, οὔτε τέλος πάντων ἄλλους εἶδομεν συνταραττομένους ἐπὶ τῷ πράγματι τούτῳ, εἰ μὴ μόνον τοὺς περὶ τὴν Ἐνωσιν Νομικοὺς, καὶ ὀλίγους τινὰς, ἄλλως μὲν ἀξιοτίμους ἀνδρας, ἐσπευσμένως δὲ καὶ ἐν καλῇ τῇ πίστει παραδεχθέντας τὰς ἀτόπους καὶ ἀκαίρους αὐτῶν διακηρύξεις καὶ δημοκοπίας. Ὀφείλομεν δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας νὰ ὀνομάσωμεν ἐκ τῶν παρασταθέντων ὡς Δικηγόρων τοῦ Ἀργυροκαστρίτου τοὺς ἀξιοτίμους ἀδελφούς Παλαιολόγους, καὶ τοὺς νεωστὶ ἐπαξίως συγκαταλεχθέντας εἰς τὸν δικηγορικὸν Σύλλογον Κ. Κ. Ν. Ἀβαζῆν, Βαϊατσόγλου καὶ Μιχαηλίδην, οἵτινες ὑπερασπιζόμενοι τὸ δίκαιον, ὡς ἐδόκει αὐτοῖς, ὁμῶς ἐσεβάσθησαν τῶν ἄλλων τὰς δοξασίας καὶ τὴν κοινωνικὴν θέσιν, καὶ δὲν ἐξετράπησαν εἰς ἀτόπους καὶ ἀκαίρους δημοκοπίας.

Τὰ πράγματα ἐπελθόντα ἐδικαίωσαν ἡμᾶς πληρέστατα διὰ τὴν δυσπιστίαν, ἣν ἐδείξαμεν, καὶ ἐδίδαξαν τοὺς ἐν τῇ Ἐνώσει δημοκοποῦντας, ὅτι παρατόλμως καὶ ἀπρεπῶς προσέβαλον ἀνώτερους τῆς Κυ-

βερνήσεως ὑπαλλήλους, καὶ ἔδωκαν ἀφορμὴν εἰς τὸν τύπον τῆς Πρωτευούσης νὰ δημοσιεύσῃ πολλὰς καὶ παντοίας ἐπικρίσεις, ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Ἐνώσει δημοσιευθέντων, καὶ ἐκλαβὼν ὡς ἀληθῆ γεγονότα τὰς ὑπερβολικὰς παραστάσεις, δι' ὧν τινὲς ἐνόμισαν, ὅτι θέλουσιν ἐπιδείξει πατριωτισμὸν, καὶ θέλουσιν ἐκπλήξει τοὺς μέλλοντας νὰ δικάσωσι Δικαστάς. Οὕτω λοιπὸν εἶδομεν ἄλλην μὲν τῶν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἐφημερίδων ἀποροῦσαν, διὰ τὴν ὁ λαὸς τῆς Ἐρμουπόλεως δὲν κατεσπάραξε τὸν Ὀθωμανὸν Πρόξενον, ἄλλην δὲ ἀποφαινομένην, ὅτι ἡ Κυβέρνησις πρέπει νὰ παύσῃ ὄλους τοὺς ἐν Ἐρμουπόλει ἀνώτερους ὑπαλλήλους, (ἐν οἷς συγκατελέγοντο καὶ αὐτοὶ οἱ ὅπως δῆποτε συμεριζόμενοι τὰς ἰδέας τῶν προστατῶν τοῦ Ἀργυροκαστρίτου), καὶ ἄλλην ἄλλα τοιαῦτα γνωμοδοτοῦσαν. Ἐν πολλοῖς δὲ τοῖς λέγουσι καὶ ἀνθρώποις πρὸ μικροῦ ἐξεοβελισθεὶς ἀπὸ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας συνεπέα σοβαρὰς ἀνακρίσεις, ἐνόμισεν ὅτι εὖρε κατάλληλον τὴν περίστασιν νὰ ἐκδικηθῆ ὅσους θεωρεῖ ἐχθροὺς αὐτοῦ, καὶ ἐν τῇ ἀπέριφῳ αὐτοῦ ἀμαθείᾳ ἐπαρουσιάσθη διὰ τῆς Ἐθνικῆς ὕβριστης τοῦ Κυρίου Νομάρχου τῶν Κυκλάδων προσβάλλων αὐτὸν ὡς ἀμαθῆ, καὶ ὡς ἀπλῶς καταγινόμενον εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν χαρτίων. Ἡθέλομεν ἀδικῆσαι τὸν ἀξιοτίμον Κύριον Προκόπιον, πολλοὺς ἤδη χρόνους γνωστὸν εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Κόσμον διὰ τὴν διοικητικὴν αὐτοῦ ἱκανότητα καὶ τὸν τελεσιουργὸν ζῆλον περὶ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων ὠφελίμων εἰς τοὺς Νομοὺς, οὓς μέχρι τοῦδε ἐκυβέρνησεν, ἐὰν ἐφέρομεν αὐτὸν εἰς ἀντιπαράστασιν πρὸς τὸν ἀφανῆ αὐτοῦ κατήγορον ἤρκει μόνον νὰ ὀνομάσωμεν τὸν πεπαιδευμένον αὐτὸν ἀνθρώπον, τὸν τολμῶντα νὰ κατακρίνῃ ἄλλους ὡς ἀμαθεῖς, διὰ νὰ κινήσωμεν κατ' αὐτοῦ τὴν ὀμόφωνον τοῦ κοινῶν καταφρόνησιν· ἀλλὰ τίς ἢ χρεῖα νὰ μετακινήσῃ τις λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες;

Εἰς τοιαῦτα ἄτοπα παρέσυραν τὸν τύπον τῆς Πρωτευούσης αἱ πομπώδεις καὶ ὄλως παραμεμορφωμέναι, παραστάσεις τῆς Ἐνώσεως· καὶ τῇ ἀληθείᾳ οὐδὲν εἶχον οἱ δημοσιογράφοι ἐκεῖνοι ἀδικον, ἐκτὸς τοῦ προμνησθέντος ἀφανοῦς ἀνδραρίου, ὅπερ ἐδράξατο τῆς περιστάσεως, ἐλπίζων ν' ἀποδώσῃ ἀνακρίσιν ἀντιἀνακρίσεως.

Ἀλλ' ἰδοὺ τὰ πράγματα ἐπέρχονται σήμερον εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ ἀκριβοῦς δικαίου. Εἴπομεν ἤδη, ὅτι αἱ μὲν πολύκροτοι συγκινήσεις καὶ λειποθυμίας καὶ ἀπογυμνώσεις τῆς ἀτυχοῦς Μαρίας, καὶ ἡ ἐγγραφή τοῦ Ἀργυροκαστρίτου εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ δήμου Ἐρμουπόλεως, ὅλα ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπῆρξαν μόνον εἰς τὴν φαντασίαν τῶν περὶ τὴν Ἐνωσιν δημοκόπων· τὸ δὲ ζήτημα ἐξετάσθην διοικητικῶς τε καὶ δικαστικῶς ἐλύθη ὑπὲρ τοῦ Πρόξενου, ὡς ἔχοντος ἀναγκαστικῶς δικαστικὴν ἐξουσίαν κατὰ τὸ 24 ἄρθρον τῆς συνθήκης. Καὶ τὸ μὲν Ἰποῦργεῖον ἀπεφῆνατο, ὡς γράφουσι πρὸς ἡμᾶς ἐξ Ἀθηνῶν, ὅτι καλῶς ἐπραξεν ὁ Πρόξενος ἐνεργήσας ἣν ἔχει δικαιοδοσίαν συμφῶνως πρὸς τὸ ἄρθρον 858 τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας· τὸ δὲ Δικαστήριον τῶν

ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἐπεκύρωσε τὴν πράξιν τοῦ Κυρίου Προέδρου, καὶ ὁ Ἀργυροκαστρίτης κατὰ συνέπειαν ἐθεωρήθη ὡς νομίμως προσωποκρατηθεὶς εἰς τὴν ἀπόφασιν ταύτην ὑπάρχουσιν, ὡς πληροφοροῦμεθα, δύο μειονοψηφίαι, ἡ μὲν ἀρνούμενη εἰς τὸν Πρόξενον πᾶσαν δικαιοδοσίαν, ἡ δὲ ἀναγνωρίζουσα εἰς αὐτὸν οὐ μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ δικάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐκτελεῖν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῆς Ἀστυνομίας, καθόσον ἐντεῦθεν δὲν ἤθελε προσβάλλεσθαι ἡ δημοσία τάξις ἐν τῇ ἡμεδαπῇ.

Δὲν ἐπιχαίρομεν εἰς τὴν συντηρητικὴν, τουτέστι, προσωρινὴν, κράτησιν ταύτην τοῦ ἀνθρώπου· οὐδὲ ἐννοήσαμεν, οὐδὲ ἐννοοῦμεν, ὅτι καὶ θριξὺ ὑπηκόου Ἑλληνοσ, καὶ σπιθαμὴ Ἑλληνικῆς χώρας πρέπει νὰ προσβληθῆ ἀτιμωρητὶ ὑπὸ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἀρχῆς· οἱ ἀναγνώσται τοῦ Ἀστέρος δὲν ἀγνοοῦσι, πόσας καὶ ὁποίας ἐγράψαμεν κατάρσας, καὶ πόσον συνεκινήθημεν, ὅτε ἐδημοσιεύθησαν ἐν τῷ Φύρῳ τῆς Ὀθουρας αἱ ἐν Θεσσαλίᾳ σφαγαὶ τῶν Χριστιανῶν, καὶ ὅτι ὁ Ἀστὴρ κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ Πασᾶ τῆς Κρήτης εἰς αἰφυρίαν ἀπὸ τῆς νήσου ἐκεῖνης, διότι ἐτόλμησε νὰ ἐπικρίνῃ μίαν πράξιν αὐτοῦ κατὰ γυναικὸς ἀθώας, καὶ ἄλλας πολλὰς περιστάσεις, καθ' ἃς ἐξεπλήρωσε τὸ καθῆκον αὐτοῦ μετὰ παρρησίας Ἑλληνικῆς, καὶ οὐδέποτε παύσεται ἐκπληρῶν αὐτὸ κατὰ δύναμιν. Ἀλλὰ καὶ δὲν δυνάμεθα νὰ παραδεχθῶμεν, ὅτι, συνθήκης ὑπαρχούσης, καὶ ἐνεργούντες ἡμεῖς ἐν τῇ Τουρκίᾳ κατὰ τὴν συνθήκην ταύτην, πρέπει ν' ἀρνηθῶμεν τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τοὺς Προξένους τῆς Ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως. Συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς Ἑλπίδος, καὶ ἄλλοτε εἰπούσης, καὶ νῦν ἐπαναλαβούσης, ὅτι ἡ συνθήκη αὕτη εἶναι ἐπιβλαβὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα· ἀλλ' ὁμῶς ὑπάρχει ὅπως δῆποτε, καὶ ὑπάρχουσαν ὀφείλομεν νὰ τὴν σεβασθῶμεν, ἢ νὰ διασχίσωμεν αὐτήν, καὶ νὰ κηρύξωμεν πόλεμον κατὰ τῆς Τουρκίας. Τὸ δὲ νὰ ἀπαιτῶμεν, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρχη μὲν ἡ συνθήκη, νὰ ἐφαρμολῆται δὲ κατ' ἀρέσκειαν καὶ κατὰ τὸ συμφέρον ἡμῶν, τοῦτο εἶναι προφανέστατος παραλογισμὸς, ἀσύγνωστος εἰς ἀνθρώπους, οἵτινες ἐπαγγέλλονται Νόμων ἐρμηνευταί. Ἡ δὲ ἐπελθοῦσα ἐρμηνεία διοικητικῶς τε καὶ δικαστικῶς, καὶ ἡ προηγουμένως ἐν ταῖς Βουλαῖς γενομένη συζήτησις καὶ παραδοχὴ τῆς συνθήκης ταύτης, ἀποδεικνύουσι τὴν ὀρθότητα τῆς σκέψεως ἡμῶν.

Λυπούμεθα, ὅτι αἱ ἀκαιροὶ τῆς Ἐνώσεως δημοκοπίαι καὶ παραμορφώσεις τῶν γεγονότων παρέσυραν καὶ τὰς ἐφημερίδας τῆς Πρωτευούσης εἰς παντοίας ἐπικρίσεις καὶ προσβολὰς τῶν ἐνταῦθα ὑπαλλήλων. τοῦτο βεβαίως δὲν ἤθελε συμβῆ, ἐὰν δὲν παριστάνετο ἡ πράξις τοῦ Πρόξενου, ὅποια πραγματικῶς δὲν ἦτο, τουτέστιν ὡς πράξις Ἀνακριτικῆς ἢ Ποινικῆς τοιαύτην πράξιν οὐδεὶς βεβαίως ἤθελεν ἀνεχθῆ· καὶ πρῶτοι ἴσως αὐτοὶ οἱ Δικασταί, ὡς μᾶλλον τῶν ἄλλων δυνάμενοι νὰ ἐκτιμῆσωσι τοιαύτας πράξεις, ἤθελον κατακραυγᾶσαι κατὰ τοῦ Πρόξενου. Ἀλλ' ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως ὁ Πρόξενος δὲν ἐνήργησεν ἄλλο, ἢ ἀπλῆν κατὰσχῆσιν συντηρητικὴν πρὸς ἐξαπατάσιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ ἐνάγοντος Ὀθωμανοῦ· τοιαύτην

οι ούσαν την πράξιν του Προξένου ο Νομάρχης ορθώς έπραξεν επιτρέψας υπό την επιτήρησιν της Αστυνομίας διότι ή συνθήκη στηρίζεται επί ίσως άμοιβαιότητας, και διότι ήθελεν είναι δυσάρεστον να υποβάλλωνται εν τή Τουρκία και αι τοιαύται πράξεις των ήμετέρων Προξένων εις την έγκρισιν έ.ος Καδής. Διά τουτο πολλοί των έταυθα Νομομαθών, αρκετά γνωστοί εις τό Παγγελλήνιον επί νομομαθεία και πατριωτισμῶ, οίσι εισίν οί Κύριοι Ηιτασιός, Γαλάτης, Μεταξάς, και άλλοι, εθεώρουν και θεωροῦσιν αὐτήν ως ορθήν.

Δέν θέλομεν δώσειν τέλος εις τό παρόν άρθρον, πρίν ή απαντήσωμεν τά εικότα πρὸς τόν Τηλέγραφον των Κυκλάδων, όπως εξαγάγωμεν αὐτόν από τής πλάνης, εις ήν φαίνεται περιπεσών.

Και πρώτον μὲν λέγομεν πρὸς τόν Τηλέγραφον, ότι οὐδέποτε ἐπετέθημεν κατά πάντων των υπερασπιστῶν του 'Αργυροκαστρίτου, ἀλλὰ κατά μόνων των διά τής Ένώσεως δημοκοπούτων, και υβριζόντων πάντα άνθρωπον, όπως δήποτε θέλοντα να φρονή τό ἐναντίον. αὐτή δέν είναι οὔτε λογική οὔτε ἰδία νομομαθῶν ἀνθρώπων ἀπαίτησις. Ο Συνακτής του Τηλεγράφου δέν ἀγνοεῖ, ότι οὐκ ὀλίγοι των Κυρίων Δικηγόρων, και οὔτοι ἐκ των εὐπολήπτων, δέν συνεφώνησαν μετά των υπερασπιστων του 'Αργυροκαστρίτου, οὐδέ συνειργάσθησαν μετ' αὐτῶν. Είναι λοιπόν διά τουτο υβριστέοι; Και ήδη ἀποφανθείσης τής Κυβερνήσεως και του Δικαστηρίου ἐναντίον τής γνώμης των τής Ένώσεως συνακτῶν, πρέπει να υβρίσωμεν και τήν Κυβέρνησιν και τό Δικαστήριον; Δέν ήρνήθημεν, οὔτε ἀνούμεθα, ότι τινες των Κυρίων Δικηγόρων, οὔτινες μετέσχον τής υπερασπίσεως του 'Αργυροκαστρίτου, ὠρμήθησαν ἐκ πεποιθήσεως ἰδίας, και τουτο ἐβεβαιώθημεν ἐν τή πρώτῃ του Δικαστηρίου συνεδριάσει, εις ήν παρευρέθημεν, και ήκούσαμεν τάς ἀγορεύσεις αὐτῶν. Ἀλλὰ δέν δυνάμεθα να παραδεχθῶμεν τόν ἀρεπτή τρόπον, δι οὔ οί πρώτοι γράψαντες ἐν τή Ένώσει ἐξετραγώδησαν τήν ὑπόθεσιν ταύτην, πομπωδέστερον του δέοντος, ως ἐξ ἀρχῆς εἶπομεν, ἐπιδεικνύμενοι πατριωτισμόν και ἀφιλοκέρδειαν. Πρὸς αὐτούς ἀπετάθημεν, και πρὸς αὐτούς υβρίσαντας ήμᾶς ἀπνητήσαμεν, ότι οὐδεμίαν ἰδέαν εἶχομεν ἐκφράσειν, ἐπιφυλακτόμενοι να πληροφορηθῶμεν ἀκριθῶς περὶ του πράγματος, ὅπερ εις ήμᾶς ἐφαίνετο πομπωδέστερον του δέοντος ἐκτεθειμένον. ἐπομένως δέν εἶχον δίκαιον να ἐπιτεθῶσι καθ' ήμῶν διά παροιμιῶν υβριστικῶν, ἀλλως τε και ἐξελεγχθέντες ήδη ως παραλογιζόμενοι ἐν οἷς ἐν τή νομομαθεία αὐτῶν ἀπεφώνησαν περὶ τής δημοτικῆς ἐκλογῆς Έρμουπόλεως, ότι ὁ λαός δέν ἔχει τι να κάμη εις τήν ἐκλογήν ταύτην. Ἐάν δέ ὁ τύπος τής Πρωτεύουσας και τής Έλλάδος ἀπάσης ἔγραψε περὶ του πράγματος τουτου ως τετελεσμένον, ἐτι μάλλον ἀξιοκατάκριτοι εισίν οἱ παρασύραντες τόν τύπον εις τσαύτας και τοιαύτας συζητήσεις, ὧν τό ἀποπον ἐξελεγχεται ήδη διά τής διοικητικῆς και δικαστικῆς ἀποφάσεως ή νομίζει ὁ Τηλέγραφος ότι διά φωνασιῶν πρέπει να ἐπιβάλλωμεν ἕκαστος τήν ἑαυτου θέλησιν εις τε τήν Κυβέρνησιν και τά Δικαστήρια; Ἀνθρωποι μάλιστα, ἔργον ἔχοντες τό να συζητῶσιν ἐλευθέρως περὶ του δικαίου ἐνώπιον των Δικαστηρίων, δέν πρέπει πρὸ τής συζητήσεως και μετά τήν συζήτησιν αὐτήν να γράψωσι διά των ἐφημερίδων, προκαταλαμβάνοντες τήν κοινήν γνώμην, υβρίζοντες τόν ἀντίδικον δικηγόρον, προσβάλλοντες τάς Ἀρχάς, προπηλακίζοντες πάντα ἄνθρωπον, μή συμφωνούντο με τήν γνώμην αὐτῶν, και προβαίνοντες μέχρι του να κηρύττωσιν ἐν τοῖς καφεναείοις, ότι είναι ἀξιοι λιθοβολισμοῦ οἱ γράφοιτες ἐναντίον τής ἰδέας αὐτῶν. Και λοιπόν κατά τήν τοιαύτην λογικήν πρέπει ήδη να λιθοβολήσωμεν και τήν Κυβέρνησιν και τούς Δικαστάς, και αὐτούς ἀκόμη τούς Βουλευτάς και Γερουσιαστάς, ως μή συμφωνήσαντας με τήν γνώμην αὐτῶν. Ὅποια ἀπαίτησις!

Δεύτερον βεβαιούμεν τόν Τηλέγραφον, ότι οὐδένα ἔχει ὁ Ἀστήρ των Κυκλάδων Νομικόν Συνακτήν, ως και ἄλλοτε εἶπομεν, ἀλλ' εἰς και μόνος είναι ὁ συνακτής αὐτου, ότι ὁ δέν δημοσιεύεται ἐν αὐτῷ ὑπ' ἄλλου γεγραμμένον, τουτο ὑποσημειοῦται πάντοτε δι' ἐνός ἀλφαθητικῶν στοιχείου. Οὔτος λοιπόν ἀπαντᾷ ήδη πρὸς τόν ἐκ παιδικῆς ἡλικίας συμμαθητήν και φίλον του, τόν Συνακτήν του Τηλεγράφου, ότι και ἐνθυμείται κάλλιστα τήν εὐτυχῆ ἐποχῆν, ἐν ή συναπεστήθη μετ' αὐτου τό του Πλάτωνος, « Μητρός τε και πατρός και των ἄλλων ἀπάντων προγόνων τιμιώτερον ἐστὶ πατρίς και σεμνότερον και ἀγιώτερον, και ἐν μείζονι μοίρᾳ και παρά θεοῖς και παρά ἀνθρώποις τοῖς νοῦν ἔχουσι κτλ. » και καθεκάστην ως ἐκ τής θέσεως του ἔχει ἀφορμήν να ἀναγινώσκῃ και να θαυμάζῃ τήν παρρησίαν, μετ' ἧς ὁ Δημοσθένης ἐλάλει ὑπὲρ Πατρίδος. Οὐχ ἦττον ὅμως θαυμαστά νομίζει και τά χωρία των ἀθανάτων ἐκεί-

νων ἀνδρῶν, ἐν οἷς ὑπὲρ του συμφέροντος τής Πατρίδος νουετοῦντες τούς ἑαυτῶν συμπολίτας να μή προσέχωσιν εις τάς δημοκοπίας των διεφθαρμένων δημογωγῶν, κατεκεραυνοβόλουν ἀπό του βήματος τούς πρὸς τό ἴδιον συμφέρον πολιτευομένους, και πάντοτε τό ὄνομα τής Πατρίδος προβαλλομένους, και τά των προγόνων ἔργα ὑπομνήσκοντας, όπως καταγοητεύωσι διά των ὀνομάτων τόν λαόν και δημογωγῶσιν. Χθές ἐτι ἐρμηνεύω πρὸς τούς μαθητάς αὐτου τόν ἐγ' παράγραφον του περὶ εἰρήνης λόγου του ἀληθῶς φιλοπατρίδος Ἰσοκράτους ἀνεγίνωσκε κατά παράδοξον σύμπτωσιν τό ἐξῆς αὐτου χωρίον, ἐν ᾧ μετὰ τής συνήθους αὐτῷ παρρησίας ἐξελέγχει ὁ φιλόπατρις ῥήτωρ τούς τό πολῦτιμον ὄνομα τής Πατρίδος και τάς των προγόνων πράξεις προβαλλομένους, όπως φενακίσωσι τούς ἀκούοντας — « Διεφθάρμεθα (λέγει) πολὺν ἡδὴ χρόνον ὑπ' ἀνθρώπων, οὐδέν ἄλλο ή φενακίσει δυνάμενων ὅι τουτου του πλήθους καταπερονήκασι, ὡς θ' ὁπόταν βουληθῶσι πόλεμον πρὸς τινας ἐξενεγκεῖν, αὐτοὶ χρήματα λαμβάνοντες, λέγειν τολμῶσιν ως χρή τούς προγόνους μιμῆσθαι, και μή περιορῶν ήμᾶς αὐτούς καταγελωμένους κτλ. κτλ. » Πολλά τοιαῦτα χωρία ήδυνάμεθα να ἀντιπαραθέσωμεν πρὸς τόν συμμαθητήν και συνάδελφον ήμῶν Κύριον Ναυτήν, ἀλλ' ἀρκούμενοι ἐπὶ του παρόντος εις τουτο μόνον, τό του Ἰσοκράτους, παρακαλοῦμεν αὐτόν να ἀναγνώσῃ τό μέρος τουτου του προμνησθέντος λόγου, και να προβῆ μέχρι τέλους του ἐξ' παραγράφου, όπου θέλει ἀναγνώσειν και τάς ἐξῆς λέξεις — « Λέγω δέ ταῦτα οὐ κατά πάντων, ἀλλὰ κατά των ἐνόχων τοῖς εἰρημένους ὄντων » — Ἐν ταύταις δέ ταῖς λέξεσι θέλει εὑρεῖν περιεχομένην πᾶσαν τήν πρὸς αὐτόν ὀφειλόμενην ἀπάντησιν ὑπό του Συνακτῆρος του Ἀστέρου. Πιθανόν αἱ πληροφορίες, ἃς ήμεῖς ἔχομεν, να ἦναι ἐσφαλμένοι, πιθανόν να ἀμαρτάνωμεν, ως ἄνθρωποι, θέλοντες να νομιζόμεν, ότι πάντας ἀνεξαιρέτως τούς ὑπὲρ του 'Αργυροκαστρίτου παρασταθέντας Δικηγόρους δέν ὑπηγόρευσε ἀκραίφνης ὑπὲρ τής δικαιοσύνης αἰσθημα, ἀλλὰ τούς μὲν, τούς δ' οὐδὲν ἄλλο, ὅμως δέν είναι ἁμιτόν εις τούς ἀνδρας τής Ένώσεως να ἐξυβρίζωσι τούς μή θέλοντας να συμφωνήσωσι με τήν γνώμην αὐτῶν, ἄλλως τε και πολλῶν και σημαντικῶν Δικηγόρων ἐξ ἀρχῆς ἀπαζομένων τήν ἐναντίαν γνώμην, και νῦν ἐπιδοκιμαζόντων τήν διοικητικῶς και δικαστικῶς ἐπελθούσαν λύσιν του ζητήματος.

Ταῦτα ἐπὶ του παρόντος ή δέ ἐπομένη, ἀκριβεστάτη ἔκθεσις του πράγματος, ως ἐγένετο, ἀ αἰρεῖ, νομιζόμεν, πᾶσαν εὐλογον ἀφορμήν ἀμφισβητήσεως.

Τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας.

Εἰς ζήτημα νομικόν, πρωτοφανές μὲν, ἀλλ' ἀπλοῦστατον ὡς ἐκ του εἶδους του, μέλλον να λυθῇ ἐντός των νομίμων τύπων και ἡδύως ὑπὸ των δικαστηρίων μας, ήθελον ή καθοβολία και ή ἰδιότητάς να δώσωσι σοβαρόν χαρακτήρα και να ἀνευχίσωσιν ὀπωδότησε τήν φιλήσυχον ἐμπορικῆν και βιομηχανικῆν κοινωνίαν μας διά παραμορφώσεων τής ἀληθείας, συκοφαντιῶν, προσωπικῶν προσβολῶν και σκανδαλωδῶν ἐπιδείξεων πατριωτισμοῦ δήθεν και ἐθνισμοῦ, ἐπὶ σκοπῷ να ἀποκτήσωσι δημοτικότητα ἀναγκαιοῦσαν εις τήν μέλλουσαν δημοτικῆν ἐκλογήν μας, ἐνοχοποιήσαν ἀπέναντι τής κοινῆς γνώμης και τόν περιοδικόν τής πρωτεύουσας μας και των Ἐπαρχιῶν τύπων, τόν ἀνοξετάστως δεχθέντα και δημοσιεύσαντα τσαῦτα ἀναδέσματα ψεύδη.

Ἀθανάσιοι τῆς Ἀργυροκαστρίτικῆς ὀνομαζόμενος, ὑπῆκοος ὀθωμανός, και οὐδέποτε ἀπολαύσας τό δικαίωμα τής Ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, ἀπήγαγεν ἐνταῦθα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, μόλις πρὸ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ὀθωμανίδα κόρην θυγατέρα του ὀνομαζόμενου Ἀλῆ Ἀγᾶ ὀθωμανικοῦ ὑπῆκοου, ἀναδεχθεῖσαν ἐνταῦθα τό χριστιανικόν ἀνατολικόν δόγμα και μετ' αὐτου συζευχθεῖσαν. Ὁ πατήρ αὐτῆς μετὰ τήν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως φυγῆν τής κατήγγειλεν εις τήν ἐκεῖ ἐξουσίαν, ότι ή θυγάτηρ του και ὁ Ἀργυροκαστρίτικος ἀφῆρσαν ἐκ τής οἰκίας του χρήματα και τιμαλφῆ στοιδία ἀξίας γροσίων 50000 περίπου.

Ἡ ὀθωμανική ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐξουσία πληροφορεῖται, ότι ὁ Ἀργυροκαστρίτης και ή θυγάτηρ του Ἀλῆ Ἀγᾶ διαμένουσιν εις Σύρον, προσεκέλευσε τόν ἐνταῦθα ὀθωμανικόν Πρόξενον διά τής ἐν Ἀθήναις προσθεῖας τής, να ληθῇ συντηρητικῶς μέτρα κατ' αὐτῶν ὡς ὑπῆκοων ὀθωμανῶν, να κατασχῇ τουτέστι πᾶσαν περιουσίαν παρ' αὐτοῖς εὐρεθησομένην. Ὁ δέ κύριος Πρόξενος συνεπέειξ ἐπιστήμων ἐγγράφων ἀνταλλαχθέντων μεταξύ αὐτου και τής τοπικῆς ἐξουσίας, καθ' ἃ ἐπετράπη αὐτῷ να ἐνεργήσῃ οἰκισθῆν τό συντηρητικόν τής κατασχέσεως μέτρον, και τότε μόνον να ἐπικαλεσθῇ τήν συνδρομήν τής ἐγγυητοῦ ἐξουσίας, ὅτε ἦθελον ἀπαντήσεαι ἀντίστασιν τινά ἐκ μέρους του ὀθωμανοῦ ὑπῆκοου, μετέβη εις τήν του Ἀργυροκαστρίτου κατοικίαν συνωδουμένης ὑπὸ γυναικῆς ὀθωμανίδος, στενῆς φίλης τής

του Ἀλῆ Ἀγᾶ οἰκογενείας, πεμφθείσης παρ' αὐτου ἐνταῦθα, ὅπως δυνήθῃ να καταπέσῃ τήν θυγατέρα του να ἐπανέλθῃ εις Κωνσταντινουπόλιν, και μή εὐρῶν μηδὲν ἄξιον κατασχέσεως, ἕκαμε τήν ἀνήκουσαν ἐπὶ τής κατοικίας αὐτῆς ἔρευναν ἀναπόφευκτον ἐν περιπτώσει κατασχέσεως ὅπως εὐρη πράγματα ἀξίας πρὸς κατάχρησιν μὴ εὐρῶν δέ οὐδὲν ἀπῆλθε χωρὶς να πράξῃ οὐδεμίαν βίαιοπράξειαν, παρακάλεσε μόνον τήν φίλην τής του Ἀλῆ Ἀγᾶ οἰκογενείας να ἐρευνήσῃ ἐντός των φορεμάτων τής κόρης μήπως εὐρη κεκρυμμένον εις αὐτά πολῦτιμόν τι ἀντικείμενον. Ἐπομένως δέ διώριτεν αὐτεπαγγέλτως ἐπίτροπον του Ἀλῆ Ἀγᾶ τόν πρὸ δεκαετίας ἠρασιπίζομενον τᾶς ἐνταῦθα δικαστικῶν ὀθωμανῶν ὑπῆκοον ὑποθέσει κύριον Ἰωσήφ Ἡσαίου δικηγόρον, ἐνα ἐν ὀνόματι του Ἀλῆ Ἀγᾶ κινήσῃ κατά του Ἀργυροκαστρίτου πολιτικῆν δικαστικῆν ἀγωγῆν ἐνώπιον του ὀθωμανικοῦ Προξένου κατά τό άρθρον 24 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας συνθήκης περὶ ἀποζημιώσεως του ῥηθέντος Ἀλῆ Ἀγᾶ διά τήν ἀξίαν των ἐκ τής οἰκίας αὐτου ἀραιρηθέντων χρημάτων και τιμαλφῶν πραγμάτων.

Ὁ δικηγόρος κύριος Ἰωσήφ Ἡσαῖος ἐφοδιάσθη μετὰ τῶν προαναφερθέν ἐπιτροπικῶν ἐξητήσεων δι' ἀναφορᾶς του πρὸς τόν κύριον ὀθωμανικόν Πρόξενον να ἐπιτραπῇ αὐτῷ ή ἐπὶ συντηρητικῷ μέρῳ προσωπικῆς κράτσης του Ἀθανασίου Ἀργυροκαστρίτου ὡς ὑπόπτου φυγῆς ή ἀπῆλθῆς του ἐγένετο δεατῆ δι' ἀποφάσεως του κυρίου Προξένου κηρυχθείσης δέ ἐκτελεστῆς τής ἀποφάσεως ταύτης, ὑπὸ του κυρίου Προξένου των ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν κατά τά άρθρα 858 και 859 § 1 και 2 τῆς πολιτικῆς δικονομικῆς συλλογῆς ὁ Ἀργυροκαστρίτης ὑπὸ δικαστικοῦ κλητήρος ἐβλήθη εις τήν ἐνταῦθα δημοσίαν πολιτικῆν φυλακῆν, ἐνθα μέχρι τουδε διαμένει.

Μετὰ τήν προσωπικῆν αὐτου κράτησιν συναλθόντες δέκα των ἐνταῦθα δικηγόρων συσχεφθέντες και γνωμοδοτήσαντες πεισφύει, ότι ὁ Ἀργυροκαστρίτης παρανόμως ἐφυλακίσθη, διότι κατ' αὐτόν οἱ ὀθωμανοὶ ἐν Ἑλλάδι πρόξενον δέν ἔχουσι κατά τό άρθρον 24 τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας συνθήκης δικαίωμα δικαστικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ των ὀθωμανῶν ὑπῆκοων, ἀνεκοίμην διά κλήσεως των ἐνώπιον των Πρωτοδικῶν τό ἐνταῦθα του κυρίου Προξένου αὐτῶν, δι' οὐ ἐκηρύχθη ἐκτελεστῆ ή ἀπόφασις του ὀθωμανικοῦ Προξένου, και ήτῆσαντο τήν ἀκούσιν αὐτου και τήν ἀπελευθέρωσιν του Ἀργυροκαστρίτου τῆς προσωπικῆς κρατήσεως, εις ταύτην δέ τήν ἐπὶ τής ἀνκοπῆς των δίκην προσεκέλευσαν τόν δικηγόρον κύριον Ἰωσήφ Ἡσαίου ὡς ἐπίτροπον του Ἀλῆ Ἀγᾶ.

Ὁ κύριος Ἰωσήφ Ἡσαῖος ἐμφανισθεῖς ἐνώπιον του ἀκρατηρίου των ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν τήν προσδιορισθεῖσαν δικαίωμα ἡμέραν και ὥραν, ὑπέβαλεν εις τήν του δικαστηρίου παρατήρησιν, ότι τό ἐπιτροπικόν τό ὅποιον ἔφερε ὡς ἐπίτροπος του Ἀλῆ Ἀγᾶ δέν παρῆλθε αὐτῷ τήν ἐξουσίαν του να ἀντιπροσωπεύσῃ αὐτόν και ἐνώπιον των Ἑλληνικῶν δικαστηρίων, και ἐπομένως δέν εἶχε τό δικαίωμα του παρίστασθαι ἐνώπιον αὐτῶν εις τήν δίκην ταύτην, ότι δέ ὁ Ἀργυροκαστρίτης ὄφειλε να κοινοποιήσῃ τήν ἀνκοπήν του πρὸς τόν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀλῆ Ἀγᾶν. Συζήτησε δέ σφοδρᾶς γενομένης, καθόσον οἱ δέκα πληροφοροῦσιν του Ἀργυροκαστρίτου διῆχρησθησαν τό ἐναντίον, τό δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀπόφασιν, δι' ἧς ἀπεράθη, ότι ὁ δικηγόρος κύριος Ἰωσήφ Ἡσαῖος ήδύνατο να ἀντιπροσωπεύσῃ ἐνώπιον αὐτου ἰσχυόντως τόν Ἀλῆ Ἀγᾶ εις τήν ῥηθεῖσαν δίκην. Μετὰ δέ πρώτῃν και δευτέρῃν σφοδρᾶς συζητήσεως, ἐν αἷς μεταξύ των πολλῶν ἐβλήθη ὑπ' ἐνός των δικηγόρων του Ἀργυροκαστρίτου ἐνθουσιωδῶς, ότι προτιμώτερον είναι να καταστραφῶσιν ἅπαντα τά ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ συμφέροντα του ἐμπορίου και τής ναυτηλίας μας, παρά να ἔχωσιν ἀναγκαστικῆν δικαιοδοσίαν οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀθωμανοὶ πρόξενον ἐπὶ των ὀθωμανῶν ὑπῆκοων, μετὰ πρώτῃν τό ἐκπαυλόμενον και δευτέρῃν σφοδρᾶς συζητήσεως, ἐξεδόθη ή ἀπόφασις των Πρωτοδικῶν μας, δι' ἧς ἀναγνώρισαντες οὔτο, ότι κατά τό Ἀρ. 24 μεταξὺ Ἑλλάδος και Τουρκίας συνθήκης οἱ ἐν Ἑλλάδι ὀθωμανοὶ πρόξενον ἔχουσι δικαίωμα ἀναγκαστικῆς δικαιοδοσίας ἐπὶ των ὀθωμανῶν ὑπῆκοων εις πολιτικῆς και ἐμπορικῆς διαφορᾶς, ἀπέρριψαν τήν ἀνκοπήν του Ἀργυροκαστρίτου και ἀπάσαι τάς αἰτήσεις αὐτου.

Ἴδου ἐν συνάψει τό ἱστορικόν τῆς ὑποθέσεως ταύτης, εις οὐδέν λοιπόν ὠφέλησαν τόν Ἀργυροκαστρίτην οὔτε αἱ τοιαύται διαδοθεῖσα και διά του περιοδικῶν τύπων δημοσιευθέντα ὀθωμανικῶς ἐνταῦθα Πρόξενος παραμορφώσεις, ότι μως διά τῆς ἀθεμίτου διαγωγῆς του τῆν τε ἐθνικῆν ἀξίωσιν και τά κυριαρχικά του Σ. Βασιλέως δικαίωμα του δικηγόρου Ἡσαίου, και ἐράβδισεν ἀνηλεῶς τήν σύζυγον του, ότι ἀφῆρσαν ὑπ' αὐτῆς χρηματικόν ποσόν ή κατ' ἄλλην κατοικεῖ ὁ Ἀργυροκαστρίτης, ἐλεεινοβήθησαν, ἀκούουσαι δέρομένης ὑπὸ του Προξένου και του Ἡσαίου, οὔτε ὠφέλησαν τόν Ἀργυροκαστρίτην ή ὑπὸ τό πρόχρημα πατριωτισμοῦ ἀκρατηρίου των ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν πρὸς ἐπίδειξιν ἀπανουότου, οὔτε αἱ διαδοθεῖσαι ὑπ' αὐτῶν φῆμαι ότι ή κυβερνησις ἐπαυσεν ή μετέθεσε τούς κυρίους Νομάρχην και Πρωτόδρον του δικαστηρίου μας, οὔτε ἅπαντα τά καταχθόνου συνειδητῆν και τό σέβας πρὸς ἑαυτούς και πρὸς τό καθῆκον των κυρίων δικαστῶν μας, οἵτινες δύνανται να καυχῶνται ήδη διά τήν ἀκραιότητα του χαρακτήρος των. Ἡ κοινή γνώμη ἀπατάται ἐνίοτε ὑπὸ παραμορφώσεων τῆς ἀλθ. ἡ ὑπὸ ψευδῶν ἐπιδείξεων πατριωτισμοῦ, ἀλλ' ή ἀλήθεια ἀνατέλλου-

Προς την Β. Νομαρχίαν Κυκλάδων.
Περὶ ἐκφράσεως, εὐγνωμοσύνης
πρὸς τὴν Β. Κυβέρνησιν
καὶ τὸν Διευθυντὴν τῆς Ἑλλην. Ἐθνικῆς Τραπεζίτης.

τωπεύον τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως ταύτης σπεύδει νὰ παρα-
καλέσῃ ὑμᾶς, Κύριε Νομάρχια, ὅπως εὐαρεστηθῆτε καὶ διαβι-
βάσῃτε πρὸς τὴν Β. Κυβέρνησιν καὶ τὸν ἀξιότιμον Διευθυ-
ντὴν τῆς Ἑλλην. Ἐθνικῆς Τραπεζίτης Κ. Γ. Σταύρου τὴν θα-
θεῖαν εὐγνωμοσύνην του ἐπιζῶν πάντοτε ἐπὶ τὰ διαληθθέντα
πατρικὰ καὶ προνοητικὰ μέτρα ὡς εὐκολύνοντα μεγάλως τὸ
ἐμπόριον θέλον ἐξακολουθεῖν καὶ τοῦ λοιποῦ.

Αριθ. 342.
Συνεδρίασις ΦΖ.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Ἐρμούπολεως.
Ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ τοῦ Συμβουλίου τούτου, γενομέ-
νου λόγου περὶ τῆς κατὰ τὴν 21, ἐνεστῆτος μηνὸς ἐνεργηθεί-
σης ἐπισημοῦ διανομῆς τῶν παρὰ τοῦ Κ. Ἀμβροσίου Δαμαλά
Διμαρτυρίας Ἐρμούπολεως προτενεχθέντων θραβείων εἰς τοὺς ἀ-
ριστεύσαντας μαθητὰς τοῦ ἐν Σύμφ. Β. Γυμνασίου καὶ Ἑλληνικῆ
Σχολείου κατὰ τὸ λήξαν ΚΕ. Σχολιακὸν ἔτος ἐπὶ τῶν θερινῶν
ἐξετάσεων, τοῦ πρώτου Εἰσαγγελοῦ τοῦ λυσιτελεστάτου τοῦ
τοῦ ἔθους, καὶ τὴν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίαν δαπάνην ἐξ ἰδίων χο-
ρηγούτων, προτέθη ὅπως ἐκφρασθῇ ἡ τοῦ Δήμου Εὐγνωμοσύνη
εὐαρέσκεια πρὸς τὸν Κ. Ἀμβρόσιον Δαμαλᾶν διὰ τὴν φιλό-
ρους καὶ ἀγαθὴν πράξιν ταύτην, εἰς δὲ πρὸς τὸν Γυμνασι-
άρχην Κ. Γ. Σουρίαν καὶ τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ

Διδασκάλων τοῦ εἰρημένου ἐκπαιδευτικοῦ Καθιδρύματος
τῶν ζήλων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ τῆς ἡθικῆς
φώσεως τῶν εἰς τὸ εἰρημένον Καθιδρυμα φοιτῶντων, καὶ
τοὺς ἀριστεύσαντας μαθητὰς ὁ προσήκων ἑταῖος διὰ τὸ
Γυμνασιάρχου.
Ἀποφαίνεται καὶ
Ἐκφράζει τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ Δήμου εὐαρέσκειαν,
(α.) Πρὸς τὸν Κ. Ἀμβρόσιον Δαμαλᾶν τὸν Διμαρτυ-
μοῦλόως διὰ τὸ καθ' ἑαυτὸν παρ' αὐτοῦ δι' ἰδίας αὐτοῦ
νῆς ὠφελίμον καὶ ἐνθουράσιον πρὸς τὰ κτλ ἔθος τῆς
θεύσεως τῶν ἀριστεύσαντων μαθητῶν τοῦ ἐνταῦθα Γυμνα-
καὶ Ἑλλ. Σχολείου
(β.) Πρὸς τὸν Γυμνασιάρχην Κ. Γ. Σουρίαν καὶ πρὸς
Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων τοῦ ἐκπαιδευ-
τοῦτοῦ Καθιδρύματος διὰ τὸν ζήλον καὶ τὴν ἐπιμέλειαν
ὑπὲρ τῆς εἰς τὰ μαθήματα καὶ τὰ χρηστὰ ἤθη προκοπῆς
νεολαίας, περὶ ἧς ἔχει τὸ Συμβούλιον καὶ ἄλλα ἄλλα
ικανὰ.
(δ.) Ἡ παρῶτα πράξις κοινοποιηθεῖσα πρὸς τὸν Κ. Ἀμ-
βρόσιον Δαμαλᾶν καὶ τὸν Κ. Γυμνασιάρχην, καὶ δι' αὐτοῦ
τὸν Σύλλογον τῶν Καθηγητῶν καὶ Διδασκάλων, γωστοποι-
τα καὶ πρὸς τὴν Β. Κυβέρνησιν κατὰ τὰ νενομισμένα.
Ἐγένετο ἐν Ἐρμούπολει τὴν 21 Νοεμβρίου 1857.
Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον
Ζ. Α. Βούρος, Πρόεδρος Μ. Βεζιρής
Α. Βουζινας Δ. Δίσκος
Ἰω. Ἀγκᾶς Α. Κοσμῆς
Μ. Γαλάτης Α. Κορίτης
Κ. Μαρδάκης Εὐσ. Κανταρτζής
Π. Μάσκας Δ. Παρῶτα
Α. Ναύτης Γ. Μεταξῆς
Διὰ τὸ ἀρθεὶς τῆς ἀντιγραφῆς
Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 28 9θρίου 1857
Ὁ Πρόεδρος
Ζ. Α. Βούρος

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΑΤΑΚΩΡΘΕΙΣ

Αριθ. 457.
Φύλ. Εὐρ. 24

Ὁ Κλητὴρ τῆς περιφέρειας
τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου
Ἀνδρέας Χ. Δ. Μπουτούρης.

Εἰδοποιεῖ

Ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὑπ' ἀριθμ.
5,626 (1853) ἔτους 9197 (1855),
ἔτους ἐκτελεσθῶν ἀπογράφων τῶν ἐν
Ἐρμούπολει Συμβολαιογράφων Κ. Κων-
σταντίνου Ἀγγελίδου καὶ κατὰ πα-
ραγγελίαν τοῦ δικηγόρου Κ. Νικο-
λάου Στούπη πληρεξουσίου τῆς Κ. Δι-
κατερίνης Παλιάνδρας ἐκτίθενται εἰς
τελειοτικὸν πλειστηριασμὸν τὰ ἐν
τῇ προσαρτημένῃ ὑπ' ἀριθ. 280 Β. Β.
Ἀναγκαστικῆς ἐκθέσεως ἀναφερόμενα
κατασχθέντα, τῆς ὀφειλέτιδος Εἰρή-
νης Μιχαῆλ Δασκαλάκη Συζύγου
Ῥαφαῆλ Δαλεζίου πρὸς πληρωμὴν τῶν
ἀναφερομένων εἰς τὰ ὡς ἄνωθεν ἐκτε-
λεστέα κεφάλαιον δραχμᾶς ὀκτακκο-
σίου ἐξοδα, μέχρι τῆς τελείας
ἐξοφλήσεως.

Ὁ πλειστηριασμὸς αὐτῶν ἤρχησθαι
ἀπὸ τῆς 18ης. Ἰουλίου ε. ε. καὶ θελεῖ
διαρκεῖσαι κατὰ τὸ ἐδάφειον τοῦ ἀρθροῦ
965 καὶ 967. Πολιτ. Δικονομία,
κρησσόμενος παρὰ τοῦ κήρυκος Γε-
ωργίου Σκοτάκη μέχρι τῆς δεκάτης
πέντης Δεκεμβρίου Β. Β. ἡμέραν
Κυριακὴν ὧραν δεκάτην π. μ. ἕως δω-
δεκάτης μεσημέριος τῆς αὐτῆς ἡμέρας
Κυριακῆς, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου
ἄνω Σύρου Κ. Νικολάου Μακρονανήτου
ἢ παρὰ τῶν ἀναπληρούντων αὐτὸν ἐν
περιπτώσει κωλύματος, ἢ ἄλλης ἀνα-
βολῆς, ἐξωθεν τῆς ἀποθνήσκουσιν κλη-
ρονόμῳ τοῦ ἀποβιώσαντος Μιχαῆλ
Μακρονανήτου, ἀφοῦ γίνωσιν αἱ κατὰ
γούρον κοινοποιήσεις καὶ καταχωρήσεις
εἰς τὴν τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων.
Πρώτη προσφορὰ εἶναι ἡ προσφερέσιμα
τιμὴ παρὰ τῆς καταδικώσεως δραχ-
μῆς, ἢ δὲ κατακύρωσις θελεῖ γίνεσθαι
πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τρεῖς
λεπτά, ἀπὸ τὸ σήμερον τοῦ σημερινῆ
ἢ κώδικος ἀρθροῦ 974 Πολιτικῆς Δι-
κονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεσθαι μετρητὰ ἐπὶ
χειρας, ἀμέσως, ὡς καὶ τὰ κατασχε-
θέντα καὶ πλειστηριαζόμενα παραδί-
δονται πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην
εἰς ἐνδείξειν συνέταξαι τὴν ἐκδίξι-
ν αὐτῆς τῆς ἀντιγραφῆς τοῦ πλειστη-

ριασμοῦ αὐτοῦ, ἢ ἐπέγραψαν ὁ αὐτὸς
δικαστικὸς κλητὴρ κατὰ τὸ ἀρθροῦ
967 Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Σύμφ. τὴν 2 10θίου 1857

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Α. Χ. Δ. Μπουτούρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σύμφ. τὴν 2 10θίου 1857.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Α. Χ. Δ. Μπουτούρης.

Αριθ. 280.

Φύλλ. Εὐρ. 8.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Ἐν Ἀβραμῇ Σύρου καὶ Κηρίῳ
σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουλίου
ἡμέραν πέμπτην ὧραν τετάρτην καὶ
ἡμισίαν Μ. Μ. τοῦ 1857 πανήγνια
ἑπτὰ ἔτους, ὁ ὀφεινόμενος δικαστικὸς
κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Ἀν-
δρέας Χατοῦ Δημητρίου Μπουτούρη,
κατὰ παραγγελίαν τοῦ δικηγόρου Κ.
Νικολάου Στούπη πληρεξουσίου τῆς
Αἰκατερίνης Παλιάνδρας διὰ νὰ ἐνερ-
γήσῃ ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν καὶ
πλειστηριασμὸν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ.
5626 (1853) ἔτους 9197 (1855),
ἔτους ἐκτελεστέων ἀπογράφων γενομέ-
νων ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἐρμούπολει συμ-
βολαιογράφου Κ. Κωνσ. Ἀγγελί-
δου ἀναφερομένων αἰτητῶν τῆς
ἀποθνήσκουσιν Εἰρήνης Μιχαῆλ
Δασκαλάκη Συζύγου Ῥαφαῆλ Δαλεζίου
στεροφύγοι, κατοίκων ἀπάντων ἐν-
ταῦθα ἐκτὸς τῶν προσηλωσθέντων
ἐν εἰς Κάσσοι τῆς ὀφειλέτιδος μετὰ
τῆς συζύγου τῆς.

Τηρηθέντων τῶν ἀριθμῶν 862—
866 Πολιτ. Δικονομίας διὰ τῶν ὑπ'
ἀριθ. 145 καὶ 146 ε. ε. ἐπισημοῦ
τοῦ αὐτοῦ ὑπορρινομένου κλητῆρος
ἐξάγεται ἡ πρὸς τὴν ὀφειλέτιδα κοι-
νοποιήσεις τῶν ἐκτελεστέων μετ' ἐπι-
ταγῶν διὰ τοῦ ἐνταῦθα Κ. Εἰσαγγε-
λέως, καὶ δυνάμει τῆς παραγγελίας
μετὰ τῶν ὡς εἰρηται ἐκτελεστέων ἀπο-
γράφων παρέλαβον τὸν Διμαρτυρὴν τῆς
ἄνω Σύρου κατὰ τὸ ἀρθρ. 957—959
Πολιτ. Δικονομίας μετέβηεν ἐν τῇ
θέσει Ἀβραμῇ, καὶ Κηρίῳ ἔθθα κείν-
ται, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ὡς εἰ-
ρηται ἐκτελεστέων ἀπογράφους τῆς ὀφει-
λέτιδος, ἀκίνητα κτήματα, ἄτινα κα-
τάσχεσιν ἀναγκαστικῶς ἐπὶ παρουσίᾳ
τοῦ οὐτοῦ Διμαρτυροῦ Κ. Γεωργίου Δα-
λεζίου, ὡς ἐξῆς σημειοῦνται πρὸς
πληρωμὴν τῶν εἰρημένων ἀπογράφων,
ἔχοντων κεφάλαιον δραχμᾶς ὀκτακο-
σίου τοὺς τόκους ἐξοδα μέχρι τῆς
τελείας ἀποπληρωμῆς τῶν.
Τὰ ἀναγκαστικῶς κατασχθέντα

κείμενα ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ δήμου
ἄνω Σύρου κατὰ τὴν θέσιν Ἀβραμῆς,
καὶ Κηρίῳ εἰσὶ τὰ ἐξῆς.

Μία ἀμπελοφυττὰ, μετ' ἐλαιόδεν-
δρον, κήπος, φρέαρ, μετ' ἀγκυρῶν,
δεκαπενθ. χωράφι, μετ' ἑκὼν κατακα-
λυμμένην θεμονίαν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ
τρεῖς οἰκίας μετ' ἑνα φούρνον ἄτινα εἰσὶ
περιτοχιζόμενα διὰ ξηροτροχάλου τοί-
χου, ἐνὸς μέτρον ὕψους τοίχου, ἀπὸ
τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καὶ σχηματι-
ζοῦν μίαν ἀμφιλοκὴν ὁμάδα, ἧτις ἔχει
ἐκτεσιν ἀπὸ ἀνατολᾶς ἕως δυσμᾶς
πρὸς τὸ μέρος τῆς ἄνω Ῥούσου
συζύγου Γεωργίου Ζ. Μαραγκοῦ μέτρα
ἑξήκοντα πέντε, ἀπὸ ἀρκτον πρὸς με-
σημέριαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μάρκου
Ἀντωνίου Ῥούσου ἑξήκοντα πέντε πε-
ριτοχιζόμενον, διὰ ξηροτροχάλου τοί-
χου, ἀπὸ δυσμᾶς ἕως ἀνατολᾶς μέτρον
30 ἀπὸ δυσμᾶς πρὸς ἀνατολᾶς κατὰ
τὸ μέρος τοῦ Ζοῦνε Λεωνάρδου (καὶ
Ῥαφαῆλ Δαλεζίου) μέτρα 27 ἀπὸ
δυσμᾶς πρὸς μεσημέριαν πρὸς τὸ γαι-
νιαζόμενον διὰ τῆς ὁδοῦ μέτρα 75
διὰ ξηροτροχάλου περιτοχιζόμενον ἀπὸ
μεσημέριαν πρὸς ἀνατολᾶς, γεινι-
ζόμενον διὰ τοῦ ἰδίου ὁρόμο μέτρον
46 ξηροτροχάλου τοίχου ἀπὸ μεση-
μέριαν ἕως ἀρκτον διὰ ξηροτροχάλου
τοίχου περιτοχιζόμενον ἐνὸς μέτρον
σχεδὸν ὕψους τοίχου εἶναι μέτρα 120
καὶ γεινιζέσθαι διὰ τῆς αὐτῆς δημο-
σίας ὁδοῦ. Τὸ πλάτος αὐτοῦ τοῦ χω-
ραφίου ἰσταμένου ἐξ ἐνδεκα τετραγώνων
διηρημένον εἰς εἶδος σκάλας διὰ ξη-
ροτροχάλου τοίχου ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς
ἀρκτιώσεως ἀπὸ τῆς ἄνω Ῥούσου
συζύγου Γεωργίου Μαραγκοῦ ἕως εἰς
τὴν ἄλλην ἄκραν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ
ἔθους εἶναι μέτρα 140 ἐξ αὐτῶν εἰ-
σὶν ἑξήκοντα μέτρα βουνὸν πετρώδες
γειτονες αὐτοῦ τοῦ μάρκου εἶναι τὰ
ἀριστερόθεν παρὰ τῆς θυγατρὸς Μι-
χάλας πρὸς τὴν ἐν Τηρῶν Βυαγγελί-
στριαν μετ' κτήματα τοῦ Ῥάφου Δαλε-
ζίου Συζύγου τῆς ὀφειλέτιδος, καὶ
παπᾶ Νικόλα Κουντούρη, Γαβριῆλ Δα-
λεζίου ἱερέως οὗ τὴν κυριότητα ἔχει
ὁ Ῥαφαῆλ σύζυγός τῆς, κατὰ τὰς
βεβαιώσεις τοῦ Ἰωάννου Ῥούσου
ἢ Δουλοῦμπα τὸ βάλος αὐτοῦ τοῦ
χωραφίου ἀρχομένου ἀπὸ ἀρκτον
ἐπὶ μεσημέριαν εὐθεῖαν γραμμὴν
εἶναι 100 μέτρα ἐν αὐτοῖς εἰσὶ δύο
τεμάχια, ἀμπελοφυττὰ, διὰ δύο εἰδῶν
σκαλιῶν ξηροτροχάλου τοίχου, εἰ-
κῆπος οὗ τὸ μᾶκρος 25 καὶ πλάτος
18 μέτρα ἀπέναντί του εἰσὶ τρεῖς
εἰκῆς σκαίαι, καὶ εἰς τὰ ἔθρα τεμάχια
ἄλλαις τέσσαρες, καὶ τὸ φρέαρ μετ'

τὸ μαγκανὸν του, καὶ δεκαπενθ. του.

Ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῶν τεμαχίων
εἰσὶν οἱ τρεῖς οἰκίσκοι, οἵτινες συνέ-
χονται εἰς ἑνα μετὰ τοῦ φούρνου, καὶ
τετραγωνικῶν μάρκου ἐξῆς μέτρα τοῦ
ἴσου ἰσοκλήστον, κλητῆς καταστάσεως
ὕψους δύο ἡμισυ, πλάτος τρία, οὐ λήθ-
κτιστοι τοῖχοι αὐτῶν εἰσὶν μ' ἀνεστῶν
τοιχοῦ, καλῆς καταστάσεως, καὶ αἱ στέ-
γαι τῶν, μετὰ τῶν ὑπ' αὐτῶν κατα-
σκευῶν νέαι καὶ ἔχουσιν ἀνὰ μίαν ὄθραν
καὶ ἑνα παράθυρον.
Ἀλλὰ τὰ εἰρημένα διὰ ὁμοῦ ὡς
ἄνωθεν ἐκτελέθησαν παρὰ τοῦ Διμαρ-
τυροῦ ἄνω Σύρου Κ. Γεωργίου Δαλεζίου
ὄραχμᾶς ἑξήκοντα ἢ κυριότητος
αὐτῶν τῶν κτημάτων τῆς ὀφειλέτιδος
στηρίζεται ἀπὸ τῆς ὑπ' ἀριθ. 23 1853
συμβαστικῆς ἐκθέσεως, γενομένης
ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδίκου ἄνω Σύρου
μεταξὺ Εἰρηνης Μιχαῆλ Δασκαλάκη
συζύγου Ῥαφαῆλ Δαλεζίου, καὶ Γε-
ωργίου Ζ. Μαραγκοῦ καὶ δι' οὗτοῦ τοῦ
ἐγγράφου τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5626 Συμβολ-
αίου ἐνεγράφησαν ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν
ὀφθηκῶν τοῦ δήμου τῶν Συρίων τῆς
δεκάτου ἀριθ. 1572—1574 ὑπ' αὐ-
τοῦ ἀριθ. πρώτον.

Κατέσχοι ἕτερον χωράφιον κείμενον
ἀπέναντι τοῦ ὡς ὀπίσθεν κατασχθέντος
ἀπέχοντος ἕως ἐνὸς λεπτοῦ τοῦ ὀπίσθεν
ἔχει ἐκτεσιν ἀνατολικῶς μέτρα 65
περιτοχιζόμενον διὰ ξηροτροχάλου τοί-
χου ἕως εἰκοσι πόντους τοίχου γεινι-
ζόμενος μετὰ τὸν τοῦ Ἀντωνίου κα-
λυμμένου χωράφιον, πρὸς μεσημέριαν
ἑξήκοντα μέτρα, ὡσαύτως περιτοχιζο-
μενον διὰ ξηροτροχάλου τοίχου σχεδὸν
ἑκατὸ πέντε πόντους καὶ γεινιζέσθαι
μετ' ὁρόμον πρὸς δυσμᾶς 65 μέτρα
γεινιζόμενον μετ' ἐν τῷ Ζάννε Λεο-
νάδου Δαλεζίου, καὶ πρὸς ἀρκτον 60
μέτρα γεινιζόμενον τὸν δημόσιον ὁρό-
μον οὗ ἐν ἄλλο ἐδουνηθῆμεν νὰ εὐρω-
μεν κατὰ τὸ ὑπάρει 5,581 συμβολαίου
γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἐρμούπολει
Συμβολαιογράφου Κ. Ἀγγελίδου ἐγ-
γραφοῦ κυριότητος τῆς ὀφειλέτιδος,
ἧτις δι' αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου στηρίζεται
τὴν κυριότητα αὐτοῦ τοῦ ἀγροῦ, τὸ
ὅποσον ἐκτιμήθη παρ' αὐτοῦ τοῦ Δι-
μαρτυροῦ ἄνω Σύρου Κ. Γεωργίου Δαλε-
ζίου δραχ. ἑκατὸν ἀριθ. 100.

Δυνάμη τοῦ ἀρθ. 965 τῆς Πολιτι-
κῆς Δικονομίας Ὁ Πλειστηριασμὸς
αὐτῶν τῶν ἀναγκαστικῶς κατασχε-
θέντων ἀρχεται ἀπὸ σήμερον καὶ θε-
λεῖ τελεῖσθαι τὴν δεκάτην πέμπτην
10θρίου Τ. Ε. ἡμέραν Κυριακὴν ὧραν
δεκάτην π. μ. ἕως δωδεκάτης Μεσημέ-
ριου τῆς αὐτῆς ἡμέρας Κυριακῆς

ὀφειλέτιδος πέντε πόντους 10θρίου Τ. Ε.
γενομένου κατὰ συνέχισιν παρὰ
Κυρίου Γεωργίου Σκοτάκη,
τοῦ εἰρηνοδίκου ἄνω Σύρου Κ.
Νικολάου Μακρονανήτου, ἢ παρὰ τῶν
πληρούντων αὐτοῦ ἐν περιπτώσει
κωλύματος, ἢ ἄλλης ἀναβολῆς,
ἢ ἐν τῆς ἀποθνήσκουσιν κλη-
ρονόμῳ τοῦ ἀποβιώσαντος Μιχαῆλ
Μακρονανήτου ἐπὶ τῶν ὡς ἄνωθεν
ἐκτελεστέων ἀπογράφων ἀφοῦ ἀνεγ-
μῆσθαι τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων
καὶ γίνωσιν ὅλοι ἢ κατὰ νόμον
κοινοποιήσεως.

Πρώτη προσφορὰ εἶναι ἡ προσφερέσιμα
τιμὴ παρὰ τῆς καταδικώσεως δρα-
μῆς, ἢ δὲ κατακύρωσις θελεῖ γίνεσθαι
πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην τρεῖς
λεπτά ἀπὸ τὸ σήμερον τοῦ σημερινῆ
ἢ κώδικος ἀρθρ. 974 Πολιτικῆς Δι-
κονομίας.

Ἡ πώλησις γίνεσθαι μετρητὰ ἐπὶ
χειρας ἢ ἀμέσως, ὡς καὶ τὰ κατασχε-
θέντα καὶ πλειστηριαζόμενα παραδί-
δονται πρὸς τὸν τελευταῖον πλειοδότην
εἰς ἐνδείξειν συνέταξαι τὴν ἐκδίξι-
ν αὐτῆς τῆς ἀντιγραφῆς τοῦ πλειστη-

ριασμοῦ αὐτοῦ, ἢ ἐπέγραψαν ὁ αὐτὸς
δικαστικὸς κλητὴρ κατὰ τὸ ἀρθροῦ
967 Πολ. Δικονομίας.

Ἐν Σύμφ. τὴν 2 10θίου 1857

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Α. Χ. Δ. Μπουτούρης.

Διὰ τὸ ἀκριβὲς τῆς ἀντιγραφῆς

Ἐν Σύμφ. τὴν 2 10θίου 1857.

Ὁ Δικαστικὸς Κλητὴρ
Α. Χ. Δ. Μπουτούρης.

Αριθ. 280.

Φύλλ. Εὐρ. 8.

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἀναγκαστικῆς Κατασχέσεως.

Ἐν Ἀβραμῇ Σύρου καὶ Κηρίῳ
σήμερον τὴν δεκάτην ὀγδόην Ἰουλίου
ἡμέραν πέμπτην ὧραν τετάρτην καὶ
ἡμισίαν Μ. Μ. τοῦ 1857 πανήγνια
ἑπτὰ ἔτους, ὁ ὀφεινόμενος δικαστικὸς
κλητὴρ τοῦ Πρωτοδικείου Σύρου Ἀν-
δρέας Χατοῦ Δημητρίου Μπουτούρη,
κατὰ παραγγελίαν τοῦ δικηγόρου Κ.
Νικολάου Στούπη πληρεξουσίου τῆς
Αἰκατερίνης Παλιάνδρας διὰ νὰ ἐνερ-
γήσῃ ἀναγκαστικὴν κατάσχεσιν καὶ
πλειστηριασμὸν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ.
5626 (1853) ἔτους 9197 (1855),
ἔτους ἐκτελεστέων ἀπογράφων γενομέ-
νων ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἐρμούπολει συμ-
βολαιογράφου Κ. Κωνσ. Ἀγγελί-
δου ἀναφερομένων αἰτητῶν τῆς
ἀποθνήσκουσιν Εἰρήνης Μιχαῆλ
Δασκαλάκη Συζύγου Ῥαφαῆλ Δαλεζίου
στεροφύγοι, κατοίκων ἀπάντων ἐν-
ταῦθα ἐκτὸς τῶν προσηλωσθέντων
ἐν εἰς Κάσσοι τῆς ὀφειλέτιδος μετὰ
τῆς συζύγου τῆς.

Τηρηθέντων τῶν ἀριθμῶν 862—
866 Πολιτ. Δικονομίας διὰ τῶν ὑπ'
ἀριθ. 145 καὶ 146 ε. ε. ἐπισημοῦ
τοῦ αὐτοῦ ὑπορρινομένου κλητῆρος
ἐξάγεται ἡ πρὸς τὴν ὀφειλέτιδα κοι-
νοποιήσεις τῶν ἐκτελεστέων μετ' ἐπι-
ταγῶν διὰ τοῦ ἐνταῦθα Κ. Εἰσαγγε-
λέως, καὶ δυνάμει τῆς παραγγελίας
μετὰ τῶν ὡς εἰρηται ἐκτελεστέων ἀπο-
γράφων παρέλαβον τὸν Διμαρτυρὴν τῆς
ἄνω Σύρου κατὰ τὸ ἀρθρ. 957—959
Πολιτ. Δικονομίας μετέβηεν ἐν τῇ
θέσει Ἀβραμῇ, καὶ Κηρίῳ ἔθθα κείν-
ται, τὰ ἀναφερόμενα εἰς τοὺς ὡς εἰ-
ρηται ἐκτελεστέων ἀπογράφους τῆς ὀφει-
λέτιδος, ἀκίνητα κτήματα, ἄτινα κα-
τάσχεσιν ἀναγκαστικῶς ἐπὶ παρουσίᾳ
τοῦ οὐτοῦ Διμαρτυροῦ Κ. Γεωργίου Δα-
λεζίου, ὡς ἐξῆς σημειοῦνται πρὸς
πληρωμὴν τῶν εἰρημένων ἀπογράφων,
ἔχοντων κεφάλαιον δραχμᾶς ὀκτακο-
σίου τοὺς τόκους ἐξοδα μέχρι τῆς
τελείας ἀποπληρωμῆς τῶν.
Τὰ ἀναγκαστικῶς κατασχθέντα

κείμενα ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ δήμου
ἄνω Σύρου κατὰ τὴν θέσιν Ἀβραμῆς,
καὶ Κηρίῳ εἰσὶ τὰ ἐξῆς.

Μία ἀμπελοφυττὰ, μετ' ἐλαιόδεν-
δρον, κήπος, φρέαρ, μετ' ἀγκυρῶν,
δεκαπενθ. χωράφι, μετ' ἑκὼν κατακα-
λυμμένην θεμονίαν, καὶ τὰς ἐν αὐτῷ
τρεῖς οἰκίας μετ' ἑνα φούρνον ἄτινα εἰσὶ
περιτοχιζόμενα διὰ ξηροτροχάλου τοί-
χου, ἐνὸς μέτρον ὕψους τοίχου, ἀπὸ
τὴν ἐπιφανείαν τῆς γῆς, καὶ σχηματι-
ζοῦν μίαν ἀμφιλοκὴν ὁμάδα, ἧτις ἔχει
ἐκτεσιν ἀπὸ ἀνατολᾶς ἕως δυσμᾶς
πρὸς τὸ μέρος τῆς ἄνω Ῥούσου
συζύγου Γεωργίου Ζ. Μαραγκοῦ μέτρα
ἑξήκοντα πέντε, ἀπὸ ἀρκτον πρὸς με-
σημέριαν πρὸς τὸ μέρος τοῦ Μάρκου
Ἀντωνίου Ῥούσου ἑξήκοντα πέντε πε-
ριτοχιζόμενον, διὰ ξηροτροχάλου τοί-
χου, ἀπὸ δυσμᾶς ἕως ἀνατολᾶς μέτρον
30 ἀπὸ δυσμᾶς πρὸς ἀνατολᾶς κατὰ
τὸ μέρος τοῦ Ζοῦνε Λεωνάρδου (καὶ
Ῥαφαῆλ Δαλεζίου) μέτρα 27 ἀπὸ
δυσμᾶς πρὸς μεσημέριαν πρὸς τὸ γαι-
νιαζόμενον διὰ τῆς ὁδοῦ μέτρα 75
διὰ ξηροτροχάλου περιτοχιζόμενον ἀπὸ
μεσημέριαν πρὸς ἀνατολᾶς, γεινι-
ζόμενον διὰ τοῦ ἰδίου ὁρόμο μέτρον
46 ξηροτροχάλου τοίχου ἀπὸ μεση-
μέριαν ἕως ἀρκτον διὰ ξηροτροχάλου
τοίχου περιτοχιζόμενον ἐνὸς μέτρον
σχεδὸν ὕψους τοίχου εἶναι μέτρα 120
καὶ γεινιζέσθαι διὰ τῆς αὐτῆς δημο-
σίας ὁδοῦ. Τὸ πλάτος αὐτοῦ τοῦ χω-
ραφίου ἰσταμένου ἐξ ἐνδεκα τετραγώνων
διηρημένον εἰς εἶδος σκάλας διὰ ξη-
ροτροχάλου τοίχου ἀπὸ τὴν ἄκραν τῆς
ἀρκτιώσεως ἀπὸ τῆς ἄνω Ῥούσου
συζύγου Γεωργίου Μαραγκοῦ ἕως εἰς
τὴν ἄλλην ἄκραν, πρὸς τὸ μέρος τοῦ
ἔθους εἶναι μέτρα 140 ἐξ αὐτῶν εἰ-
σὶν ἑξήκοντα μέτρα βουνὸν πετρώδες
γειτονες αὐτοῦ τοῦ μάρκου εἶναι τὰ
ἀριστερόθεν παρὰ τῆς θυγατρὸς Μι-
χάλας πρὸς τὴν ἐν Τηρῶν Βυαγγελί-
στριαν μετ' κτήματα τοῦ Ῥάφου Δαλε-
ζίου Συζύγου τῆς ὀφειλέτιδος, καὶ
παπᾶ Νικόλα Κουντούρη, Γαβριῆλ Δα-
λεζίου ἱερέως οὗ τὴν κυριότητα ἔχει
ὁ Ῥαφαῆλ σύζυγός τῆς, κατὰ τὰς
βεβαιώσεις τοῦ Ἰωάννου Ῥούσου
ἢ Δουλοῦμπα τὸ βάλος αὐτοῦ τοῦ
χωραφίου ἀρχο